

A man and a woman are shown in a close, intimate pose, nearly kissing. The man, on the left, has long dark hair tied back and a beard, wearing a dark shirt and a necklace. The woman, on the right, has long reddish-brown hair and is wearing a dark top. The lighting is warm and dramatic, highlighting their profiles. In the top right corner, there is a pink circular graphic containing text.

Jos keršto
planas – tobulas.
Ir jame nėra vietos
meilei...
Bet ar tikrai?

Keršto kaina

SIMONA ŠARA

— **óbuolys.**

SIMONA ŠARA

Keršto kaina

Romanas

o.

*„Kai stovite meldamiesi, atleiskite, jei turite ką
nors prieš kitus, kad ir jūsų Tėvas, kuris danguje,
galėtų jums atleisti jūsų nusižengimus.“*

(Evangelija pagal Morkų, 11:25)

Skiriu visoms pasiklydusioms sieloms.

PROLOGAS

Miško ramybė ir čiulbantys paukščiai buvo pati geriausia terapija ištrūkus iš miesto šurmulio, kuris pastaruoju metu buvo toks intensyvus, kad sunkia našta slėgė pečius tarytum akmuo. Morta vaikštinėjo gerai išmintais miško takais retsykliais prasielkdamą su kitais poilsiautojais, kurie šiuo metų laiku buvo reti svečiai girioj. Mergina stebėjo kiekvieną dar tik sprogstančią šakelę, kuri rodė, kad gamta bunda, artėja šiltasis sezonas.

Buvo tykus šeštadienio vakaras, tačiau ji mieliau rinkosi vienatvę ir buvimą su savimi, nei laiko leidimą mieste su draugais. Morta nebuvo iš tų merginų, kuri galėjo pasigirti dideliu būriu draugų, jų turėjo vos kelis, tiksliau merginos geriausi draugai buvo įbroliai Matas ir Lukas, kurie jau kuris laikas gyveno kitame mieste, tačiau visi trys buvo artimi. Jie dažnai susiskambindavo ir aptardavo rūpimus klausimus, pasitardavo, kokias dovanas pirks per Kalėdas ar kitas svarbias progas. Matas turėjo merginą, su kuria jau kurį laiką kartu gyveno, o Lukas buvo tikras lovelasas, gerokai jaunesnis už ją. Morta dažnai iš jaunėlio girdėdavo ilgas tiradas apie nepasisėkusius pasimatymus, tačiau pati negalėjo pasigirti tokiu ilgu nuotykių bagazu kaip įbrolis. Ji dažniausiai nesiveldavo į ilgesnius santykius, kurie galėjo peraugti

į kažką rimtesnio, tai buvo ne jos būdai. Dažniausiai nueidavo į kelis pasimatymus su tuo pačiu vaikinu, tačiau ne daugiau nei į keturis pasimatymus, nes, merginos manymu, peržengus keturių pasimatymų ribą jau galima sakyti, kad santykiai peraugo į rimtesnį lygį, o ji negalėjo sau leisti įsimylėti. Ketvirto pasimatymo metu, jei vaikinas sužavėdavo, Morta grįždavo su juo į jo namus nakčiai, o išaušus rytui dingdavo iš sugulovo gyvenimo, tarytum viskas būtų buvę tik sapnas. Niekada su vaikiniais nesileisdavo į asmeniškumus, tad jie likdavo it musę kandę.

Sunkios turistinės kuprinės petnešos spaudė pečius, tačiau tas nemalonus jausmas buvo dar didesnė paspirtis kopti į aukštą šlaitą, nuo kurio pamatys tai, dėl ko trenkėsi į šį Dievo pamirštą rajoną. Žygio batai buvo aplipę purvu, kojos vis labiau slydo, nes įprastą miško paklotę pakeitė drėgnas ir slidus molis, juo eiti buvo ypač sunku. Morta stabtelėjo paslydusi ir rankomis įsikišo į artimiausią medelį, kiek pastovėjo, kol atgavo pusiausvyrą bei kvapą, ir pasitaisiusi plono audinio bėgimo kepurėlę judėjo toliau. Ji pavargo labiau nei tikėjosi, tačiau nenorėjo to sau pripažinti, juk ji – Morta, kuri niekada nenuleidžia rankų, visuomet juda pirmyn. Pasiekusi vieną eglėmis apaugusį šlaitą iš kišenės išsitraukė kompasą ir įdėmiai į jį pažiūrėjo. Pasvarsčiusi, ar eina reikiama linkme, apsižvalgė – kur akys matė vien plikos medžių šakos ir po žiemos varganai atrodančios eglės. Miško paklotė dar buvo ruda, tik vietomis matėsi lendanti augalija. Nusprendusi, kad juda reikiama linkme, atsigėrė iš gertuvės kelis didelius

gurkšnius vandens ir toliau patraukė kalnu aukštyn. Ji puikiai suprato, jei nori laiku pasiekti šlaitą, turi paskubėti, nes saulė grėsmingai ritosi horizontu žemyn.

Telefonas supypsėjo pranešdamas apie gautą pranešimą. Pirštinėta ranka iš kišenės išsitraukusi seno modelio telefoną, paskubomis perskaitė žinutę. Rašė Lukas, kad šiandien vakare keliauja susitikti su *super* karšta mergina ir teiravosi, kur geriau ją nusivesti: į kiną ar į klubą pašokti. Šyptelėjusi pagalvojo, kad dar viena auka prarijo jauką, o Lukas šiąnakt lovoje vienas nemiegos. Trumpai atrašiusi, kad jaukus restoranas, o klubas vėliau bus puikiasias derinys, vėl šyptelėjo. Žingsniuodama tolyn mėgino prisiminti, kada paskutinį kartą buvo klube, kada šoko, tačiau tai buvo taip seniai, kad negalėjo įvardyti tikrosios datos. Gal prieš ketverius ar penkerius metus? Tikriausiai paskutinis kartas buvo tada, kai ji buvo studentė ir sutiko tą ypač karštą vaikiną, kuris apsuko jai galvą. Jei gerai pamena, jis dirbo logistikos įmonėje, buvo labai elegantiškas, vyresnis už ją keliais metais ir beprotiškai gražus: aukštas, raumeningas, tankių kaštoninių plaukų, kurie, kiek ji spėjo, iš prigimties buvo banguoti, žydrų akių, kurios buvo įrėmintos tamsių juodų blakstienų. Jo plaukai ties ausimis buvo beveik nuskusti, o ilgesnė skiauterė surišta į madingą kasą. Jis nebuvo toks vaikinys, su kuriais Morta buvo pratusi leisti laisvalaikį, o atvirkščiai, pasitikintis savimi, gerai žinantis, ko nori iš gyvenimo, gal net labiau paslaptingas nei pati Morta. Ją žavėjo jo tiesmukumas ir žodžių nevyniojimas į vatą.

Jie susipažino klube, kai Morta studijavo Kaune. Jau po pirmo šokio vaikinai pašnibždėjo į ausį, kad pastaroji varo jį iš proto, norįs ją tuoj pat įsiversti į lovą. Morta tada pažvelgė į jo akis ir suprato, kad jų norai sutampa, tad nieko nelaukę abu spruko į artimiausią viešbutį, kuriame praleido ilgą savaitę praktiškai neišeidami iš kambario. Žinoma, tai buvo vienintelis kartas, kai Morta sulaužė visas taisykles, kurių taip skrupulingai laikėsi. Atsisveikinant jis pažadėjo jai paskambinti, tačiau taip niekada ir nepaskambino. Gal taip ir geriau? Morta ilgai save ramino teigiamomis mintimis dėl jo dingimo, kad taip bus geriau, nors galėjo prisiekti, jog tas vaikinai tikrai būtų galėjęs užvaldyti jos protą ir mintis, tačiau tai jau praėjus.

Mortos ausis pasiekė vos girdimas ritmas, kopiant aukštyn vis geriau girdėjosi *latino* muzikos garsai, ji visai arti tikslo. Lauke temo, tad ji suprato, kad turi kuo greičiau įsikurti, jeigu nori pasistatyti palapinę. Miške darėsi vėsu, tačiau Morta buvo gerai pasirengusi: apsivilkusi *termorūbais*, šiltu vandeniu ir vėjui atspariu paltu. Ji puikiai žinojo, kad tokiomis ankstyvo pavasario naktimis gali būti velniškai šalta. Užkopusi į paskutinę įkalnę, pagaliau padėjo kuprinę prie kojų ir lengviau atsipūtė. Mikliais judesiais sustatė palapinę ir ištiesė joje miegmaišį, šiltos arbatos termosą pasidėjo viduje, šalia kuprinės. Iš jos ištraukė žiūronus ir fotoaparata. Nuo kelionės tikslo ją skyrė gal du šimtai metrų, tad nieko nelaukusi patraukė trankios muzikos link. Prasibrovusi pro tankiai sužėlusius berželius, pamatė tai, dėl ko vyko į

Zarasus: šalia ežero kranto stovėjo ištaiginga vila, o joje šurmulioavo žmonių būrys. Grojant trankiai muzikai vieni tiesiog mirko kubile, kiti šoko. Visa sodyba ir jos prieiga buvo apšviesta, tad, pridėjusi žiūronus prie akių, ji puikiai matė, kas ten vyksta. Gerai apžiūrėjo visus besismaginančius žmones, tačiau to, kurio ieškojo, nepamatė. Iš kišenės išsitraukė telefoną ir dar kartą perskaitė Klaido siųstą žinutę: *„Jis turi angelo tatuiruotę per visą nugarą, tikrai krenta į akis. Dėl to jį vadina Angelu. Jis tavo ieškomas vyrukas.“* Morta vėl pažvelgė per žiūronus ir toliau kantriai stebėjo vykstantį veiksmą, kol kieme nebeliko nei vieno svečio, o rankos pastiro nuo šalčio. Buvo gerokai po penktos valandos ryto, tad sušalusi ir subjurusios nuotaikos grįžo į palapinę, kur susisukusi į miegmaišį ilgai kaleno dantimis, kol ėmė snausti.

Kai žadintuvas suskambėjo lygiai aštuntą valandą ryto, Morta kaip kareivis pakilo iš jaukaus guolio ir patampiusi sustirusius raumenis po dešimties minučių jau stovėjo poste. Kubilas buvo uždengtas, tačiau iš vilos kamino rūko dūmai. Dar po valandos kieme pasirodė keletas vaikinų ir merginų. Morta įdėmiai stebėjo juos, tačiau vaikinai buvo apsirengę, o parūkę patraukė atgal į vilą. Sekančias dvi valandas vyko judėjimas kieme, žmonės tai išeidavo į kiemą, tai grįždavo į vidų, keletas merginų vaikščiojo ežero pakrante. Morta buvo praradusi viltį pamatyti to prakeikto niekšo, kuris nužudė jos tėvą, veidą.

Daug metų mergina gyveno tik dėl vieno tikslo – keršto. Ji turėjo atsiteisti su jais, su ta prakeikta gauja, o dabar buvo taip arti

tikslo, per vieną žingsnį, tačiau negalėjo priartėti tiek, kad pagaliau atsektų tų niekšų tapatybę. Tris metus skrupulingai ieškojusi medžiagos, kolegos Klaido, kuris tapo labiau jos draugu nei kolega, padedama, ji diena po dienos lėtai judėjo tikslo link, tačiau šiandien vėl atsimušė į sieną. Kramtydama smilgą lėtai atsistojo nuo sutręšusio rąsto su mintimi keliauti link automobilio, tačiau nesusilaikė pagundai dar kartą pažiūrėti į vilos kiemą, kuriame ėmė krykštauti merginos. Nukreipusi žiūronus į šurmulio pusę, vėl stebėjo sujudimą: keli pusnuogiai vaikinai vijosi merginas link ežero. Jie tikriausiai ką tik išėjo iš pirties, tad grasino merginas įmesti ežeran. Jos klykė visa gerkle ir juokėsi, buvo atsipalaidavusios ir patenkintos savo gyvenimu. Morta šyptelėjo pagalvojusi, kad ji pati mielai taip klykautų vejantis vaikinui, nors nepaisant fakto, kad yra policijos pareigūnė, ji vis dėl to juk moteris.

Į ežerą pliaukštelėjo dar pora vaikinių: vienas plačiais mostais nusiyrė iki ežero vidurio ir paniręs po vandeniu grįžo atgalios. Morta stebėjo, kaip stovinčios merginos svajingai stebėjo tą plaukiką, pasekė merginų žvilgsnius į tą tamsų taškelį vandenyje ir įsižiūrėjo į jį. Vaikinas, priplaukęs prie kitų vaikinių būrelio, atsuko nugarą ir atsidūrė Mortos regos lauke. Ji net aiktelėjo pamačiusi grakštų angelą, kuris savo sparnais ir deginančiomis liepsnomis buvo apglėbęs beveik visą vaikino nugarą. Vaikinai grįžo į krantą ir toliau tęsė pokalbį jame.

– Štai kur tu... Angele, – mergina garsiai pasakė tvirčiau suspausdama žiūronus.

Vaikinas dar kurį laiką stovėjo prie kitų vaikinių, kažką su jais kalbėjo, o Morta negalėjo paneigti fakto, kad jis buvo tikrai gerai sudėtas: platūs, vyriški pečiai, tamsūs trumpai kirpti plaukai, bent kiek pavyko įžiūrėti iš tokio atstumo. Jis pakėlė rankas ir susidėjo jas virš galvos, taip išryškindamas raumenis. Greičiausiai pusę dienos jis praleidžia sporto salėje, tokie raumenys savaime neužauga, mąstė Morta.

– Nagi, atsisuk, – priglaudusi fotoaparatai prie akies padarė keletą nuotraukų. Vaikinas netikėtai atsisuko į jos pusę, tarytum būtų išgirdęs fotoaparato spragtelėjimą, o Morta sustingo darydama dar vieną kadrą. Kad įsitikintų, jog nesivaidena, čiupo žiūronus ir dar kartą įdėmiai pažiūrėjo. – Negali būti, – aiktelėjo.

Morta spoksojo į jį ir negalėjo patikėti savo akimis: ilgai ieškotas gaujos vadeivos sūnus, kuris buvo vadinamas Angelu, buvo tas pats žydraakis Jogaila, dėl kurio Mortos širdis kadaise plakė stipriau vos tik jo žvilgsnis nuslysdavo jos kūnu. Ji nevalingai ranka prisidengė lūpas, kad nepradėtų rėkti. Suvokus, kad kadaise buvo įsimylėjusi savo tėvo žudiką, Mortos rankos pradėjo virpėti, o skrandį sutraukė spazmai. Sukrapščiusi paskutinius savigarbos ir profesionalumo likučius, padarė dar kelias nuotraukas, ir tyliai kaip atėjusi, nepalikusi jokių pėdsakų, patraukė stovėjimo aikštelės link.

Nuo dabar viskas bus kitaip, Morta padarys viską, kad kaltieji sulauktų tinkamo atlygio. Ji išsiaiškina, kas jie tokie ir ji jiems atkeršys.

1 SKYRIUS

Morta *Prieš 12 metų...*

Šiauliai niekada nebuvo tas miestas, kuris paliktų didelį įspūdį: dar rusų laikais statyti blokiniai daugiaaukščiai vadinamame „Pietiniame“ rajone kaip pilkos šmėklos stovėjo vienas greta kito. Kelių namų pievelėse buvo įrengtos vaikų žaidimų aikštelės, tokios vienišos bei liūdnos, apstatytos šalto girgždančio metalo sūpynėmis ir kačių šlapimu paženklintomis smėlio dėžėmis, kuriose žaidę vaikai greičiau gaudavo infekciją nei gero laiko dozę. Tačiau tokiose aikštelėse dažniausiai rinkdavosi paaugliai, kurie norėdavo slapta nuo tėvų išgerti vieną kitą alaus butelį, bet ne aplinkinių namų vaikai. Mortos daugiaaukštis nebuvo išimtis: jų šeima gyveno devintame aukšte, pro jos kambario langą kuo puikiausiai matėsi žaidimų aikštelė, į kurią dažnai žiūrėdavo pro langą ir stebėdavo ten ateinantį jaunimą. Gal nuo mažumės ji buvo tokia – sutverta analizuoti? Morta augo laimingoje šeimoje, nors niekada ir nebuvo itin pasiturintys, tačiau ant vakarienės stalo niekada netrūko maisto, o gimtadienio proga visa šeima vykdavo pasilinksminėti į atrakcionų parką ar Kauno zoologijos sodą. Jaunėlė Mortos sesutė

Radvilė buvo kiek aikštingesnė nei ji, tad tėvai visuomet stengdavosi įgyvendinti jaunėlės įgeidžius. Morta privalėjo po pamokų pasiimti sesę iš darželio ir grįžus namo ją prižiūrėti, kol tėvai grįš iš darbų. Ji niekada nesiskundė, kad pati būdama vaikas turi rūpintis septynmete padauža, jai patiko tokia veikla. Ji netgi svajojo užaugusi tapti mokytoja.

Tomas Gilyš buvo inžinierius, tačiau į Lietuvą atsiritusi ekonominė krizė stipriai smogė visiems fabrikams ir gamybos pramonei. Vyko negarbingas etatų mažinimas, tad ir Gylgio fabrike vyko permainos: daugiau nei pusė darbuotojų buvo atleisti, o likusiems sumažintas darbo krūvis. Mortos tėčiui pasisekė labiau nei kitiems ir jis turėjo darbo vietą, nors su mažesniu valandų skaičiumi, tačiau vis tiek geriau, nei visiškai likti be menkiausio lito prie dūšios. Mortos mama, Rita Gilienė, buvo dailės mokytoja menų mokykloje, tačiau krizė neaplenkė ir mokyklos. Daugelis menų mokyklos mokinių privalėjo sustabdyti pamokas, nes neturėjo galimybės mokėti mėnesinio 25 litų mokesčio, todėl mokytojams taip pat buvo mažinami etatai. Didžiulė būsto paskola kaip akmuo slėgė Gilių šeimos pečius, tačiau jie tikėjo, kad vieną dieną ateis pagerėjimas. Radvilė buvo per maža suvokti šeimos finansinės padėties rimtumą, tačiau Morta jau buvo pakankamai subrendusi suprasti, kad jau kelis mėnesius mama neturi iš ko sumokėti mokesčių už butą. Žinoma, viena bėda ne bėda: vieną dieną sugedo senutėlis Tomo raudonos spalvos volkswagenas. Po serviso apžiūros jis namo grįžo autobusu. Tą naktį Morta girdėjo, kaip tėvai pykosi, o mama verkė.

Situacijai negerėjant, namie buvo galima jausti kylančią įtampą: Tomas dirbo vis mažiau pamainų, o Rita po darbo valandų mokykloje eidavo valyti vienos kirpyklos patalpas miesto centre. Jai buvo žvėriškai sunku paminti savo ego ir iš mokytojos tapti valytoja, kad ir porai valandų per dieną. Visai prieš Naujus Mortos tėtis į namus grįžo visiškai nuliūdęs. Mama iš karto suprato, kad jį atleido. Visą vakarą jis tylėjo ir bukau spoksojo į vėstančią sriubą. Naujieji metai tą kartą buvo kaip niekada tylūs, tačiau šis liūdesys buvo tik ledkalnio viršūnė.

Morta gerai pamena tą kovą, kai tėvas grįžo namo nešinas pilnu krepšiu vaisių, pyragu mamai, nauja kuprine jai ir tikra lėle Barbe Radvilei. Rita spoksojo į vyrą, kone mėlynavo iš pykčio, tačiau nieko nesakė, tik padėkojo už pyragą. Tomas pasidžiaugė, kad gavo puikų darbo pasiūlymą, todėl jie švenčia, nereikės daugiau skaičiuoti centų, gyvens kaip inkstai taukuose. Morta džiūgavo girdėdama tokią žinią, jos vis dar vaikiškos smegenys tuoj pat nupiešė viziją, kaip jie šeštadienį važiuoja į Pabalių turgų ir nuperka jai naujų rūbų, avalynės. Morta jau pusmetį vilki gero-kai per mažą puspaltį ir trumpus džinsus, tačiau niekada nedrįso skaudinti tėvų prašydama nupirkti naujus. Kartą ji atidarė tau-pyklę ir suskaičiavo turimus pinigus: iš viso buvo vienas šimtas aš-tuoniasdešimt septyni litai penkiasdešimt keturi centai. Ji girdėjo, kaip vakare mama kalba telefonu su močiute ir guodžiasi jai, kad neturi pinigų net duonai nupirkti, o ką jau kalbėti apie kilogramą šviežios mėsos. Morta, sugniaužusi turimus pinigus į saują, nunešė

juos mamai ir įdėjo į delną sakydama, kad tai jos santaupos, tačiau dabar juos atiduoda mamai, kad ji nupirktų maisto. Rita ilgai verkė ir svarstė, ar turėtų imti dukros pinigų, tačiau tuščias šaldytuvą ir alkis privertė ją apsispręsti. Parduotuvėje nupirko duonos, pieno, kilogramą riebaus ir kilogramą lieso faršo, kelis šimtus gramų ledinukų bei butelį degtinės. Galvojo, kad grįžęs Tomas bus pavargęs, norės išgerti lašelį, jog užmigti. Naujas darbas buvo įtemptas, dažniausiai dirbo naktinėje pamainoje neskaičiuodamas valandų, tačiau nei Rita, nei aplinkiniai nežinojo, kad Tomas iš tiesų dirba nusikalstamos grupuotės pasiuntiniu. Jis vežiojo narkotikų siuntas iš vieno Lietuvos taško į kitą, kartais tekdavo vežti ir nelegalų alkoholį, tabaką. Kai Tomas grįžo saujoje spausdamas pirmo mėnesio atlyginimą, jie galėjo sumokėti skolas ir šeimos padėtis pagerėjo. Atrodo, viskas tapo šviesiau, tačiau ta šviesa netruko užgesti.

Praėjus pusei metų nuo tada, kai Tomas pakeitė darbo vietą, įvyko perversmas Lietuvos nusikalstamų grupuočių tarpe. Jie nepasidalino teritorijomis, todėl prasidėjo tiesioginis karas, o kur dideli pinigai, ten kenčia maži žmonės. Kartą Tomas pilnu narkotikų autobusiuku vyko iš Šiaulių į Vilnių, kai jį apsupo visureigiai. Gauja iš Panevėžio pasipiktino tokiu Tomo boso įžūlumu ir ketinimais prekiauti jų teritorijoje, tad pavogė visą krovinį, primušė Tomą kone iki komos būsenos ir paliko jį merdėti griovyje. Jo bosas pasiuto, o finansininkas paskaičiavo, kad už prarastą krovinį Gilyš jiems skolingas kiek daugiau nei du milijonus litų. Tomas kelias

savaite negalėjo pakilti iš lovos, tiesiog gulėjo ir bukai spoksojo į lubas, vėl visas gyvenimas slydo iš rankų. Tokia vegetacinė būklė vyko iki tos dienos, kai jį namuose aplankė vyriausias grupuotės vadeivos sūnus. Jis perdavė jam priminimą, kad laikas tiksi ir, jei nebus atgauti pinigai, turės pamokyti jį gerų manierų, kad daugiau niekam kitam nekiltų noras iš jų vogti. Toks grasinimas reiškė, kad Gilys greičiausiai atsidurs kur nors tvenkinyje su cemento maišu prie kojų, tačiau iki tol bus ilgai kankinamas, vardan „švietimo“, pamokymo ir parodymo, kokia galinga jų gauja. Žinoma, grasindamas nepamiršo pasakyti, kad pirmiausia bus pamokyta jo šeima: dukros ir žmona. Tomas pakraupo nuo tokių kalbų, jis juk buvo paprastas žmogus su paprastais norais – gyventi ir išgyventi. Po to apsilankymo praėjus trims dienoms, jis parašė atsisveikinimo laišką, kuriame paaikškino šeimai, kur įsivėlęs, ir atsiprašė, kad nėra kitos išeities. Tomas palūžo ir pasirinko lengviausią kelią – išeiti. Morta grįžusi namo po pamokų atsitrenkė į kabantį tėvo kūną, rado raštelį, tačiau niekam nepasakojo, kad jį aptiko ar kas jame parašyta. Tai tapo nebyliu vaikišku pažadu tėčiui, kad ji suras kaltuosius ir atsiteis vardan savo šeimos.

Praėjus porai mėnesių nuo tėvo pasitraukimo iš gyvenimo, jau ir taip iškankintą Gilių šeimą ištiko dar viena nelaimė: pėsiųjų perėjaėjusi Radvilė buvo partrenka neblaivaus policijos pareigūno. Ji žuvo vietoje, jai neskaudėjo, bent taip teigė gydytojai. Mama, kuri po tėvo mirties nevengė taurelės, visiškai palūžo. Morta tapo namų ir mamos prižiūrėtoja. Pasibaigus pinigams, jų butas buvo

parduotas iš varžytinių, jos apsigyveno socialiniame būste, kur mama visiškai degradavo. Kartą į menų mokyklą nuėjo girta, buvo pagauta ir atleista iš darbo. Nuo tada ji gerdavo ne tik dieną ar vakarais, ji lėbaudavo kaskart gavusi pinigų gėralams. Dėl šios priežasties Morta buvo atimta iš mamos ir apgyvendinta vaikų globos namuose. Buvo siaubingai sunku susitaikyti su tokiu gyvenimo vingiu, tačiau Morta suprato, kad nuo šiol jos gyvenimas bus kitoks. Vėliau, jau užaugusi, ji mėgino ieškoti mamos, tačiau ji dingo kaip į vandenį. Vieni sakė, kad ji išvyko į užsienį, kiti – kad mirė nuo kepenų cirozės.

Tik suaugusi pagalvojo, kad Radvilės mirtis galimai susijusi su gaujos ir jau mirusio tėvo problemomis. Ji viską išsiaiškins, gal pagaliau po tiek metų atsikratys kaltės jausmo, kad tą dieną nenuėjo į mokyklą parsivesti Radvilės, nes tuo metu vedė girtą mamą namo ir negalėjo vienu metu būti dviejose skirtingose vietose. Ji taip troško sielos ramybės.

Dabartis

Buvo tyki ankstyvos vasaros popietė, Klaipėdos oras vasariškai gaivus. Morta džiaugėsi pirma saulėta diena, atvirai ir godžiai į save gėrė saulės spindulius, kurie jaukiai krito ant jos skruostų. Su šypsena veide pasitiko kiekvieną, kuris praeidavo pro jos staliuką lauko terasoje. Šiandien puiki diena, todėl visi kavinės lankytojai mieliau rinkosi laiką leisti lauke nei viduje. Švelniai

Skaitykite likusius
252 iš **272** puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

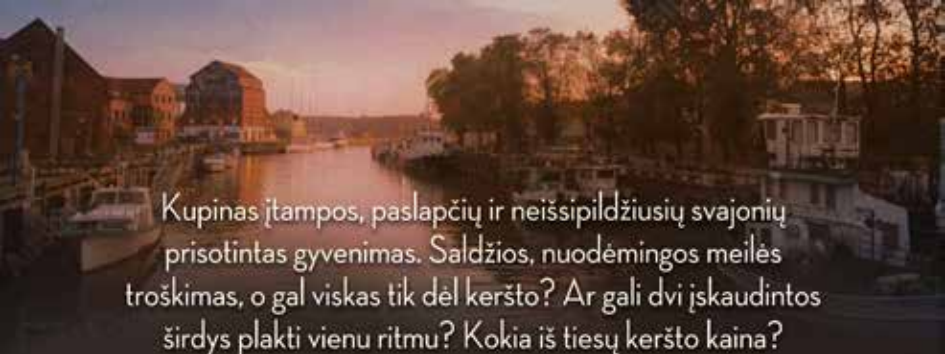


klausykla.lt

**Audio
knyga**



**Elektroninė
knyga**



Kupinas įtamos, paslapčių ir neišsipildžiusių svajonių prisotintas gyvenimas. Saldžios, nuodėmingos meilės troškimas, o gal viskas tik dėl keršto? Ar gali dvi įskaudintos širdys plakti vienu ritmu? Kokia iš tiesų keršto kaina?

Morta – sėkmingai karjeros laiptais kopianti policijos pareigūnė, tobula dukra, nuostabi draugė, tačiau ne veltui sakoma, kad apie knygą negalima spręsti iš jos viršelio. Ši daili raudonplaukė slepia kur kas tamsesnes paslaptis nei gali pasirodyti iš pirmo žvilgsnio.

Dar vaikystėje patirtos skriaudos, tikrosios šeimos netektis ir mirusiam tėčiui duotas pažadas paskatino ją sekti pačios pavojingiausios Lietuvos nusikalstamos grupuotės pėdsakais, kurie merginą atvedė į Klaipėdą. Nuolatinė kova su vidiniais demonais, keršto troškimas tapo merginos siekiamybe ir gyvenimo būdu. Jos dienotvarkėje neliko vietos jausmams. Padedama geriausio draugo, po ilgų metų nesėkmių ji išsiaiškina, kuri Lietuvos galingųjų šeima kalta dėl jos asmeninio gyvenimo griūties. Tik kas tas paslaptingas, legendomis apipintas gaujos vadeivos sūnus, kurį visi vadina „Angelu“?

Du mirtini priešai stoja akistaton, užvirusi kova įtraukia juos į melais apipintą verpetą, atsiveria seniai palaidoti jausmai, tik ar tobulas keršto planas tikrai toks tobulas? Ar šioje istorijoje tikrai nėra vietos meilei?



Kiekvieną nupirktą knygą = pasodintas medis

www.obuolys.lt



Slaptas klubas

ISBN 978-609-484-710-3



Gražinė literatūra > Meilės romanas

SKAITANTIS ŽMOGUS YRA GRAŽUS